

רוממות

פרשת לך לך תשפ"ה

גיליון 438 שנה י'

גיליון שבועי לבני התורה

מוסרי הפרשה

רוממות הפרשה

האנן רבי דוד גולדשטף שליט"א

שלש דרגות בעבודה, שלא

לשמה, לשמה, ושלא לשמה לשמה

ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצה וממולדתך ומפית אביך אל הארץ אשר ארצהך (יבא)

א] כתב רש"י: "לך לך - להנאתך ולטובתך". ויש להתבונן: הרי קבלה היא בדינו משמעון הצדיק (אבות פ"א מ"ג) "אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס". ואם כן, כיצד יתכן שאברהם אבינו הצטווה לעשות את ציווי ה' "להנאתו ולטובתו".

ב] והנה, כשאברהם אבינו הלך בפועל כפי ציווי ה', נאמר (יבד, ז) "ויאמר אברהם פאָרש פֿאַר אַלוי ה', ומדקדק האור החיים הקדוש "אמר 'פֿאַר דָּבָר, פֿירוּשׁ, הודיע הכתוב צדקתו של אברהם, כי מה שהלך - לא מחמת התועלת הנמשך לו בהבטחות האמורות, אלא לצד גזירת מלך, לעשות דבר השם".

ולפי זה האמירה "לך לך - להנאתך ולטובתך" היתה בגדר נסיון, לבחון אם יקיים את הציווי על מנת לקבל את הטובות שהובטחו לו, או שיעשה לשמה רק מחמת גזירת המלך. ואכן, אברהם אבינו עמד בנסיון ועשה את המצוה לשמה.

אולם יש להקשות: לאחר שהקב"ה ציווה על אברהם אבינו באופן מפורש שהליכתו תהיה "להנאתך ולטובתך", כיצד הוא יכול להתכוון שלא לשם ההנאה?

וצריך לומר שבאמת אברהם אבינו כן התכוון בהליכתו עבור הפרס שיקבל, אלא שבזה עצמו היתה כוונתו רק מחמת שהצטווה לנהוג כך, וכדי לקיים את רצון הבורא שברא את העולם כדי להטיב לברואיו, אך לא היתה כוונתו להנאתו מחמת תאוותו העצמית.

כיצא בזה כתב בספר רוח חיים (אבות פ"א מ"ג) "אחרי אשר עיקר כוננת הבריהא היא להיטיב לברואיו, יתכן כי העבודה היותר חשובה ומקובלת תהיה על מנת לקבל פרס, כי יעבוד על מנת שיטיב לו שגיגע מזה חת רוח לפניו יתברך שמו. - אך הבחינה לזה אם יאמרו לו 'עבוד על מנת שייטיב לך', והוא לא מטובת חבריך יבוא גם על הבחנת רוח להשם יתברך, ויהא לא ירצה בזה כי אם שגיגע הטוב לו לעצמו. ואם כן אין רצונו כי אם לטובת עצמו ולא למלאות בזה רצון בוראו יתברך שמו".

ג] על פי זה ניתן להבין את דברי חכמים במדרש (בר"ר ט"ט, שתי פעמים כתיב 'לך לך', ואין אנו יודעים אי זו חביבה אם השנייה היא חביבה מן הראשונה. - אממה דכתיב 'אל ארץ המוריה', הוי השנייה חביבה מן הראשונה". ותמוה,

מה היה הצד לחשוב שהנסיון הראשון של 'לך לך' חביב יותר מהנסיון האחרון של 'עקידת יצחק', והרי הנסיון הראשון של 'עקידת יצחק' לכאורה היה נראה כולו לקיחת הטובה, ומה מקום יש להסתפק בזה.

אך כעת נפתח לנו פתח להבין דברי חכמים, כי גם הנסיון הראשון של 'לך לך' לא קל היה, שהרי היה צריך לכוון מצד אחד לשם הנאתו וטובתו, ומאידך - לא להתכוון לכך מחמת תאוותו האישית אלא רק מחמת שרצון ה' שתהיה לו הנאה וטובה. וזו עבודה פנימית שקשה מאוד לעמוד בדקדוקיה.

ד] נמצא שלש דרגות יש בעבודת ה': הראשונה, העושה שלא לשמה על מנת לקבל פרס, ועל דרגה זו כתב הרמב"ם (תשובה פ"י ה"ה) שהיא מדרגת הנשים והקטנים, ומכל מקום אמרו חז"ל (פסחים נ:): "עולם יעסק אדם בתורה ובמצות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה".

השנייה, העושה שלא על מנת לקבל פרס כלל, אלא רק מחמת ציווי המלך, וזוהו העובד לשמה. והשלישית, המובחרת מכולם, העושה על מנת לקבל הפרס הנזכר בתורה, אך לא מחמת תאוותו האישית לקבל את הפרס, אלא מחמת שרצון ה' שיקבל את הפרס. וכוננת הלב הוזהר מן העבודות הקשות שבמקדש. והיא היתה מדרגת אברהם אבינו.

והנה, התורה מלאה בהבטחות טובות למי שמקיים את המצוות, ואם כן, גם לפנינו ניצב אותו סולם עבודה בן שלש שלישות: להתחיל מעבודה 'שלא לשמה', על מנת להתקדם ממנה בהתחלה 'לשמה', ולשאוף ולהגיע לבסוף למדרגת גדולי הדורות, לעשות את העבודה 'שלא לשמה' - לשמה, על מנת לקבל פרס מחמת הציווי ולא מחמת התאוה העצמית.

חיוב המצוה וגודל שכרה

ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצה וממולדתך ומפית אביך אל הארץ אשר ארצהך (יבא)

א] בנוסח הציווי שאמר הקב"ה לאברהם, לא נאמר לו להיכן עליו ללכת, אלא רק "אל הארץ אשר ארצהך". ודרוש על כך חכמים (בר"ר נה, ז): "ולמה לא גלה לו מיד? - כדי לחבבה בעיניו, וליתן לו שכר על כל דיבור ודיבור, ועל כל פסיעה ופסיעה".

נאמרו כאן שלשה דברים שמגדילים את ערך מעשה המצוה: האחד 'לחבבה בעיניו', השני 'שכר כל דיבור ודיבור' מצד הקב"ה המצווה, והשלישי 'שכר כל פסיעה

המשך בעמוד 4

1. מעבוד מתוך כתיב.

במשאו היסודי ביום השנה הראשון להסתלקותו של רבינו מרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל, עמד רבינו הגדול ה"דרכי שמואל" זצוק"ל בהרחבה על גזירת השמד, אשר עומדים עלינו לכולותינו ח"ו - וכידוע, הדברים עלו בתקופה האחרונה על סדר יום מחדש; בתוך הדברים עורר רבינו זצוק"ל על קדושת ארץ ישראל שאיננה סובלת את העוברים על רצון ד': "בפרשה שלנו [פרשת מסעי] כאשר הקב"ה מזהיר את עם ישראל שיעברו את הירדן כדי שיעברו את העבודה זרה מארץ ישראל, ואם לאו המים שוטפים אתכם".

מ"ן החפץ חיים זצוק"ל כותב במכתב ששמע מאביו [שלמד בוואלאז'ין] שמרנא הגר"ח וולאז'ינער ז"ע רצה לבוא לארץ ישראל, אך פחד מקדושת ארץ ישראל, ואילו אנחנו כבר נמצאים בארץ ישראל וכמה צריך לפחד ולהיזהר! ואני מעיד כי מרן בעל האבי עזרי' זצוק"ל פחד וירא פחד של ממש מה"ולא תקיא הארץ" ח"ו.

"זכעת כשגזורים גזירות נוראות, מבקשים לפגוע בהיכלי התורה בכל צורה שהיא כדי שיעזבו ח"ו את התורה". "אנחנו מאמינים בני מאמינים שאין שיוור רק התורה הזאת, אנחנו מחויבים וצריכים בכל כוחנו ומאודנו, לעמוד על קיום הדברים שהם החמורות שבחמורות..."

דברי רבינו הללו ככל דבריו, חיים וקיימים הם, בפרט כעת כאשר רודפי התורה מבקשים את נפש עולם התורה כפשוטו. כי אכן, פרשה זו נדרשת יפה בדברי רבותינו שמפיהם אנו חיים, כי פשטו הדבר שזכותנו בארץ ישראל היא רק עם שמירת תורה ומצוות.

כך כתב הרשב"ם בפירושו התורה (דברים יא, ז): "הארץ הזאת טובה מכל הארצות ולשומרי מצוותיו ורעה מכל הארצות ללא שומרים", וכבר כתב בענין זה מרן הגרא"ב וסרמן זצוק"ל הי"ד כי "אם עוברים על מצוות התורה ארץ ישראל היא המקום המסוכן והאיום ביותר בעולם..."

כאן נבקש לעמוד על נקודה נוספת בפרשה, כפי שהאיר רבי אלחנן זצוק"ל.

דברים שנשא בעידה הארצית השנייה של אגודת ישראל בפולין, אמר מרן רבי אלחנן זצוק"ל: "שאלת בניית החינוך היא בראש כל מעיינינו, אך שומה עלינו לדעת קודם לכן מי הם הבונים הנחוצים לנו לבנין? כל בנין נבנה על יסודות, והיסודות המה הבנים כי אם אין גדיים אין תישים, אך לכל יסוד יש מי שבונה אותו, ולשם כך דרושים כישורים לבונים בכדי שעבודתם תזכה להצלחה ברורה. לכן, שתי דברים המה נחוצים: א) עליהם לדעת ולהבין בדיקת השיטות הנכונות כיצד לבנות את הבנין הגדול. כאשר יתר מזה חשוב הדבר כאשר דינים כאן בבנין בית ישראל. ב) הבונים צריכים להיות כאלה שניתן לקוות ולצפות מהם כי תהיה להם הסייעתא דשמיא הנחוצה. בלי זה, כל העבודה היא חסרת תועלת, כי אם ד' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו".

הוסיף רבי אלחנן ואמר: "יעתה נראה אפוא מי הם הבונים הנחוצים לנו? האם הם עסקני הכלל החדשים, אשר השליחות שלהם, היא הסיסמה שלהם 'נהיה ככל הגוים בית ישראל', ששאפתם ומטרתם הסופית היא להביא את עם ישראל למצב של שריפת נשמה וגוף קיים, אשר עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בורות ששברים?".

"לא! אנו חייבים לומר להם: אין אתם הבונים שלנו. נכון יותר לומר להם: אתם המחריבים שלנו! אתם רודפים של כלל ישראל!"

המשך רבי אלחנן לאמור: "עוד דבר עלינו לומר להם: אם חושבים הם להחריב אותנו, כי אז טעות גדולה

המשך בעמוד 4

ספר תורה שרוי בצער
נא להרבות תפילה ובחננותים בתורה ובמעשים טובים לרפואת השלמה של רבנו מרן ראש הישיבה רבי אשר בן לאה שליט"א להפ"ו ש'תשס"ח

עפ"י הוראת מרן הנא"ב רבי מרדכי גרוס שליט"א: יש לעורר על החשיבות הגדולה בלימוד בספר"ק תומך וברוח הרמ"ק ז"ע המסוגל לרפואה ורואים בחוש כי הוא פועל בקירוב ויפצו חוברות מיוחדות ללימוד בספר הג"ל לזיוכי הרבים נתן לתורם להוצאות החובות בדברים פליטוקופת חסדי שמואל אלעזקטגרייית תומך וברוח לפרטים ניתן לפנות: 05485-72631

הוקדש ע"י ירידנו הרה"ג רבי שמואל בן ציון גליק שליט"א לרגל השמחה הגדולה השוריה במעונו בנישואי בתו הנכלה המהוללה תח"ע ב'ג' המופלגת בנורא ויראה וכל מדה נכונה הבח"ה כמר אלעזר מנחם מנחל פייטש נ"ו מסורתי ישיבת מפת יצחק מוה"ר אבי עזרי

הוקדש ע"י שלחם האנאן רבי יחיאל הירש שליט"א ויבחרתו א"ר רבי מרן ראש הישיבה שליט"א לתמיכת החינוך המהוד על יתנו וידיו רב לו בהעמדת ציבור בני התורה באר"ק וירדנו הרב האנאן רבי יצחק רבי שליט"א לרגל השמחה הגדולה השוריה במעונו באירוסים בנו המסופגת הנוראה ויראה וכל מדה נכונה הבח"ה כמר נתנאל רבי נ"ו מסורתי ישיבת מפת יצחק מוה"ר אבי עזרי

הוקדש ע"י ירידנו הרה"ג רבי שמואל מנחל פייטש שליט"א לרגל השמחה הגדולה השוריה במעונו בנישואי בתו הנכלה המהוללה תח"ע ב'ג' המופלגת בנורא ויראה וכל מדה נכונה הבח"ה כמר אלעזר מנחם מנחל פייטש נ"ו מסורתי ישיבת מפת יצחק מוה"ר אבי עזרי

הוקדש ע"י הרה"ג רבי בנימין איזנטל שליט"א לרגל השמחה הגדולה השוריה במעונו בנישואי בתו הנכלה המהוללה תח"ע ב'ג' המופלגת בנורא ויראה וכל מדה נכונה הבח"ה כמר אלעזר מנחם מנחל פייטש נ"ו מסורתי ישיבת מפת יצחק מוה"ר אבי עזרי

ופסיקה מצד מקיים המצוה. ועלינו ללמוד מכאן את דרכי ההנהגה הראויה בקיום המצוות, וכמאמר חכמים "מעשי אבות שמרנו המצוות" -

ב בענין 'חיוב המצוה': למדנו שאף אברהם העברי שהיה עבד נאמן לקב"ה, ועמד בגבורה בעשרה נסיונות, מכל מקום היה צריך התעוררות גשמית שתגרום לו לחבב יותר את המצוה של שיבת ארץ ישראל. ומכאן שאין לך אדם שאינו צריך תוספת עבודה ומחשבה על מנת לחבב על עצמו את המצוות.

חיוב המצוה בא לידי ביטוי בהוצאת כסף רב עליה (ראה סוכה מאב), וכן בעשיית המצוה בעצמו ולא על ידי שליח (ראה מכילתא בא יג). וכל אדם יוסיף וינהג חיובב על פי דרכו, לכל הפחות שאלות אופנים ודרכים שהוא מראה חיובב לענייניו המצויים.

ולכאורה קשה: הגי אמרו חכמים: "לא יאמר אדם נפשי קצה בבשר חזיר, אי אפשי ללבוש כלאים, אלא יאמר אפשי, ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי" (רשי ויקרא כו), ואם כן, מדוע צריך 'לחבב' את המצוות?

וצריך לומר שבבנין זה ישנו חילוק בין הלאוין לעשין, ורק כלפי הלאוין צריך לפרוש מחמת הציווי, לפי שבהם העיקר הוא הפרישה מהדבר מחמת הציווי, ועל כן ככל שרוצה בדבר יותר ובכל זאת פורש ממנו מחמת הציווי, מגדיל קבלת עול מלכות שמים עליו (ראה לשון רשי"ם).

אבל כלפי העשין שעיקרם הדיבקות בה, אין הדבר כן, אלא אדרבה, ככל שמחבב יותר את המצוות, כך הוא מתדבק יותר בקב"ה, שעושה רצונו כרצונו (ראה אבות ב,ד), וכיוצא בזה מצוין לענין תלמוד תורה שהנהגה מלימודה היא חלק מעצם המצוה (ראה הקדמת האגלי טל).

ג בענין 'שכר כל דיבור ודיבור' של הקב"ה המצווה: הקב"ה רצה להרבות את שכרו של אברהם אבינו, ולכן הרבה לו 'דיבורים וציוויים' על אותה מצוה. כיוצא בזה מצוין בכל המצוות: "אמר רבי חנניא בני עקשה, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר 'ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר" (מכות כג,ב).

עלינו ללמוד מזה את החובה לחזר ולחפש אחר קיום המצוות, שהרי הקב"ה בעצמו הרבה לנו תורה ומצוות כדי שנזכה בהם, ואיך אנו נסתפק במועט ונתעלם מהטובה המצויה שהוא מעוניין להעניק לנו באהבתו.

וכן מצוין בהנהגתו של משה רבינו שאין לך גדול במעשים טובים יותר ממנו (ברכות לב,ב), ובכל זאת הירד וחיפש אחר קיום מצוות נוספות, וכמו שאמרנו (סוטה יג,א) שנקרא 'חכם לב' לפי שהיו המצוות חביבות בעיניו, שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצוות הקבורה של יוסף. וכן אמרו (מכות י). "אוהב כסף לא ישבע כסף - זה משה רבינו, שהיה יודע שאין שלש ערים שבעבר הירדן קולטות

(כו,כט) "אתה עתה פרוך ה'"; וביעקב התקיים "ואגדלה שְׁמֶךָ", כי גדל שמו מ'יעקב' ל'יעקב ישראל' - מה שאין כן ביצחק שלא נוסף לו שם כלל, ואברהם שהתחלף שמו והתבטל השם הראשון (ברכות יג,א).

ב אמנם יש להקשות: אם אכן חלק מהברכות עתידיים להתקיים רק ביצחק ויעקב ולא אצל אברהם, מדוע הקב"ה אמר את הברכה לאברהם בנוסח שמשמעו שמדובר על ברכה אליו עצמו - "ואברךך" ואגדלה שְׁמֶךָ? ועוד, מדוע נאמר באברהם "ואעשֶׂךָ לגוי גדול", ולא "גוי גדול יצא ממך" כמו שנאמר אצל יעקב (לה,יא) "גוי וקהל גוים יהיה מִמֶּךָ", שהרי לא הוא עצמו יהיה לגוי גדול, אלא רק בניו וזרעו אחריו!

למדנו מכאן שאצל אברהם ברכת הבנים היא ברכת האב, וכשבניו התברכו - מברכתו בא הדבר. ויותר מכך למדנו, שכל הברכות כבר היו כלולים וקיימים אצל אברהם אבינו, אלא שחלקם יצאו לפועל אצל בנו יצחק וחלקם יצאו לפועל אצל נכדו יעקב, ולכן מתאים לומר את כל שלושת הברכות בנוסח שמדבר על אברהם עצמו.

ונמצא, שאף שכל שלושת האבות נקראו "אבות" (ברכות טז,ט), מכל מקום יש לאברהם עדיפות על יצחק ויעקב, כי אנו כולנו בני יעקב, ויחד עימנו אנו בניו של יצחק. כיוצא בזה כולנו בני יצחק ויחד עימנו אנו בני אברהם. ואילו כלפי אברהם אבינו, כולנו בניו, ואין אנו משתווים עימו להיות בניו לאחר, ונמצא שאף שיצחק ויעקב גם הם אבות, אבל אברהם מלבד היותו אב הריהו 'ראש' שאין אב אחר מעליו, וזהו שאמרנו (בר"ר נט,ו) "אברהם ראש לאבות".

ג הגמרא בפסחים (שם) מסיימת: "יכול יהו חותמין בכולן? - תלמוד לומר 'וְהָיָה בְרָכָה' - בך חותמין, ואין חותמין בכולן". שאלת הגמרא שיזכירו את כל שלושת האבות בחתימה, הוא מחמת ההלכה שהחתימה צריכה להיות מעין הברכה (פסחים קג,ב), וכיון שהברכה עוסקת בכל שלושת האבות, לכן גם החתימה צריכה להיות ככולם. אך יש להבין מהו התירוץ: "בך חותמין ואין חותמין בכולם", והלא זו היתה השאלה בעצמה - מדוע חותמים רק באברהם ולא בכולם.

אמנם לפי מה שהתבאר ששורש הברכות של כולם נמצא באברהם אבינו, מיושב היטב, כי ממנו הכל בא, ואדרבא אי אפשר לחתום בשלשתם, כי הם אינם אלא תולדות לאברהם ראש האבות. מעתה, כך היא הכוונה הראויה בברכת ה'אבות': 'אלהי אברהם' - המנהיג את אברהם להיות גוי גדול. 'אלהי יצחק' - המנהיג את יצחק להיות מבורך. 'ואלהי יעקב' - המנהיג את יעקב להגדיל שמו; וחותמים 'מגן אברהם' - להודיע שהשורש של כל הברכות הוא ממה שהתברך אברהם, ועל כן הוא מגן גם על זרעו אחריו לדורות עולם.

הכוונה הראויה בברכת אבות

וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדְּלֶךָ שְׁמֶךָ וְהָיָה פְרָכָה לְיָבֶם [א] אמרו בגמרא (פסחים קיז,ב): אמר רבי שמעון בן לקיש: "וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל" - זהו שאומרים 'אלהי אברהם'; "וְאֶבְרַכְךָ" - זהו שאומרים 'אלהי יצחק'; "וְאֶגְדְּלֶךָ שְׁמֶךָ" - זהו שאומרים 'אלהי יעקב'.

ביאור הדברים, כי באברהם התקיים "וְאֶעֱשֶׂךָ לְגוֹי גָדוֹל", כמו שנאמר (יז,ו) "וְהִפְרַתִּי אֹתְךָ בְּמֵאֹד מֵאֹד וְנִתְתַּף לְגוֹיִם", ומפרש הרמב"ן "גוים היינו ישראל", כי השבטים נקראו 'גוים' (לה,יא); ביצחק התקיים "וְאֶבְרַכְךָ", כמו שנאמר

דבר העורך

"טרם אכלה לדבר, נציין שפרסומו של גליון זה נועד לרום אונתו, את בני התורה, בשלחנות השבת, מכל מיני עלונים וגליונות שונים הנאבקים ביניהם מי מביא בריש יותר מחודשים, יותר מעודכנים לפי הדור, שווים לכל נפש, כנראה, חרדית, ושאינה כזו... לא לנו ההתמודדות הזאת, כאן נשתדל להביא בכל נושא את הדברים היהודיים השורשיים שעליהם גדלנו, אשר אותם אנו מעוניינים להעביר לילדינו מידי שבת בשבתו".

כפי שאמר מרן הרב שך זי"ע לאחד מתלמידיו הגדולים יבלחט"א, כי הזמן המתאים ביותר להשיש בליבם של ילדינו את ההשקפה הטהורה, והחיוק האמתית לילך בדרך התורה והמצוות, בגאווה יהודית, דרך אבותינו ורבותינו מאז ומקדם, - הוא בסעודות השבת!

ברכת השבת אשר "פֶּלַח בְּרָקָן דְּלַעֲלֵא וְתַתָּא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִינן" העורך

לעילוי נשמת מ"ר לשמו ולזכרו תאווה נפש מרן ראש ישיבות "מיר" האגון הגדול רבי נתן צבי ב"ר אליהו מאיר פֶּיֶקֶל זצוק"ל נלב"ע י"ג מרחשוון ה'תש"ב ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י תלמידיו; ירידתו הרה"ג רבי אהרן ציון שליט"א ועורך הגליון שליט"א לעילוי נשמת האגון רבי ר' פאלי זצ"ל ר"ש ישיבת אהל מרח ומלפניו ר"י ישיבת וזר תורה בן יבלחט"א האגון רבי שמואל לייב פאלי שליט"א מאפי שבתות מספרת אשר השאיר אחריו ברכה בספר "עליות דב" על הש"ס נלב"ע י"ג מרחשוון תש"פ - חמש שנים לפטירתו ת.נ.צ.ב.ה.

הונצח ע"י ניסוח ירידתו הרה"ג רבי דוד זאב קרלינסקי שליט"א

הוקדש לכבוד השמחה הגדולה אצל הרה"ג רבי נח אהרן ציטרנבוים שליט"א בן ירידתו המסור בלו"ל למען ציבור בני התורה באר"י הרה"ג רבי אברהם צבי ציטרנבוים שליט"א וזוהו ירידתו המוכנה מתורת רבותיו-רבותינו הרה"ג רבי תומר איק שליט"א בחולדת בני שניח"ל בשע"מ צ"א שיוזכה להכניסו בביתו של אה"ה בעיניו ובזמנו לגדול התורה לחתוף ולמנעם טובים לתפארת המשפחות הנכבדות ולהמשך כרם בית ישראל

לעילוי נשמת ש"ב משיירי ופשיירי ירושלים של מעלה האגון הגדול רבי יעקב ירוש"ב"ר ליפא יהונתן הלוי זולטא זצ"ל ראש ישיבת ששון אשר היה מופלג בשקידת התורה בעבודתו ובמגילות וספרים מופלאים במידת האמת, בהעמדת תלמידים, ובהצנע לכת נלב"ע ע"ש שבת טובה ע"ח מרחשוון ה'תש"א ובהצנע לכת הונצח בכלות השבעה לפטירתו ע"י נכדו ירידתו האגון רבי אה"ה מרדכי זולטא שליט"א

לעילוי נשמת האגון הצדיק רבי אברהם אשר ב"ר מנחם סופר זצוק"ל נלב"ע ע"ש התקדש שבת יום הכיפורים ה'תש"א ובהצנע לכת הונצח בכלות השבעה לפטירתו ע"י נכדו ירידתו הרה"ג רבי צבי צביא שליט"א האגון רבי דוד שליט"א רב ביימ"א אלפי מנשה ב"כ סופר שליט"א